

De Malerweg, vijf e-wandelingen door het Nationaal Park Sächsische Schweiz

Voor het eerst in 40 jaar kan de Pasen meerdaagse geen doorgang vinden. Reden bekend.

Maar daar laat een echte wandelploeg zich niet door uit het veld slaan.

De Rekel bedacht de e-hike, de weergave van een virtueel gelopen route door het bedachte doelgebied, als u begrijpt wat we bedoelen.

Hieronder zijn unieke bevindingen. Waarvan we vermoeden dat de rest van de ploeg dezelfde ervaringen heeft. Dat krijg je immers als je samen loopt.

Veel plezier!

Dag 1

Zo, dag 1 van onze Pasentrip twentytwenty. Zo brak als een aap zitten Cees en ik in de auto op weg naar Saksenland. Na de gewonnen bekerfinale, 7-3 winst en idd Hans Mellanie scoorde de laatste, was het nog lang gezellig in het Topsportcentrum te Rotterdam aan de Maasboulevard scheef tegenover de Kuip. Vervolgens stroomde de drank nog rijkelijk na in de bus op de terugreis en in Dr88 werd er nog een afzakkertje gedaan op de Tjaarda. Hoe brak kun je in je bed belanden om 03.00 uur en hoe brak kun je wakker worden om 08.00 uur. Twei kafee spater roetste de Clio richting Dresden alwaar wij rond 16.00 aankwamen. Nog het laatste stukje naar Pirna en hopla....aan het Pilsner mit unsere freunde.

De tocht kan beginnen...it sil hewe.....it giet oan..... `` Of toch nie??

Morgen meer,

Rekeltime

Dag 2

Dag 2 van deze twentytwenty Pasentocht.

1e etappe: Liebenthal - Stadt Wehlen (ca. 11,5 km, 4 uur, 135 hoogtemeters)

Deze etappewandeling begint in het Pirna-Liebenthal bij de ingang van de romantische Liebenthaler Grund. Langs het monumentale Richard Wagner-gedenkteken komt u later bij de Uttewalder Grund met de beroemde Felsentor. De marktplaats in Wehlen is het einddoel van deze etappe.

Na een overweldigend Ostern fruhstuck waarbij Frau Wunderbar zich afvroeg waar al die eieren bleven die ze zorgvuldig had beschilderd en gekookt (luchtpakket van de boys) haha gingen de boys op pad. ietwat stram van de lange reis van de vorige dag en de schnapps/pilsner van de vorige avond. Nou na niet al te lange tijd kwamen we er achter dat de reisgidsen ons niet bedrogen.....Heuveltje op en heuveltje afwas inderdaad een beste klim ...jedes mal..... nach unten und hoh. De zweetdruppels gutsten van de Oranginas koppiesmaar ja daar doe je het voor toch!! En na een fantastische mooie etappe , die volgens de boeken 4 uur ging duren, van 7.5 uur kwamen we in groepjes van 1 of 2 personen (want ja meer dan 2 personen mag niet natuurlijk) zo ongeveer met een tussenpose van n kwartier (iets meer dan anderhalve meter) aan bij Penzion Malerwehl.

En terwijl in Nederland `` het volk `` keek naar Boer zoekt (en vindt niet) vrouw lieten de Oranginas zich de heerlijkheden van het Duitse diner welgevallen. Morgen meer.

Rekeltime.

Liebenthal aan de Elbe

Dag 3

2e etappe: Stad Wehlen - Hohnstein (ca. 13,2 km, 5 uur, 632 hoogtemeters)

In de stad Wehlen gaat u bij de Elbe een stuk stroomopwaarts. Daarna wandelt u omhoog de Schwarzbergweg op en komt u aan bij het rustpunt 'Steinerner Tisch'.

U komt langs bekende attracties van de Sächsische Schweiz, zoals de Basteibrug of het rotstheater Rathen, en volgt de weg naar het etappe-eindpunt Hohnstein met zijn indrukwekkende kasteel en het Handpuppenmuseum.

Het lijkt weer een tochtje van `` Jan kont `` 13.2 km maar de uitdaging zit in de 632 stijgsmeters en dat is ook meteen waar het mis ging. Natuurlijk was het Frustuck weer de moeite waard en moeder oberste gaf ons een mooi lunchpakket mit...aber.....de angel zat um vandaag in de stijgingen over vermadelijde trappen (zie foto) en daardoor de verschillende rustpunten van de ploeg. Hierdoor en doordat op sommige plekken de route een beetje dubbelzinnig stond aangegeven en niet iedereen wist hoe het eindpunt stadje heette werd het een troebele aankomst. De eersten, natuurlijk Sietse en Cees...onze hardlopers met de beste conditie, waren als eersten in Meschkes Gasthaus en waren reeds aan ronde 3 van het gerstenat bezig toen groep 2 (Aart en Cor) binnenkwam. En het duurde maar en het duurde maar....reeds 18.00 uur en nog geen Hans en Jan. Ongerustheid.....dus appen...geen reactie, bellen....geen reactie.....MMmmmm matig. Uiteindelijk kwam het verlossende telefoontje De mannen waren verdwaald en zaten in een kroeg in Rathen aan de Elbe. Of we ze even konden ophalen.....tuurlijk doen we dat.....NOT.....neem maar een taxi.....onze auto`s stonden nl nog in Liebenthal. Na 3 kwartier werd de ploeg weer herenigd (zie foto) en kon het abendessen opgediend worden. en reken maar dat er stevig gediscussieerd werd over het voorkomen van de verwaal-act van deze mannen. Hans werd

druk aan het werk gezet om via een bevriende relatie bij het ministerie van BZ (Wim dus) de App te bekomen die gebruikt werd om mensen te waarschuwen als ze te ver uit elkaar lopen.
Morgen vast meer.

Dag 4

3e etappe: Hohnstein - Altendorf (ca. 11,7 km, 5 uur, 412 hoogtemeters)

Vanuit Hohnstein daalt u af naar de Bärengarten. Langs het fantastische panorama van Brandaussicht, een van de etappe-highlights, gaat de route door Waitzdorf richting Altendorf. Geniet daar van het uitzicht op de Schrammsteinen, een deel van de volgende etappe.

Brandaussicht

Een ware pracht, een majestueuze schoonheid, een ongelooflijke werkelijkheid, de natuur ten voeten uit en meer van die superlatieven lieten de Oranginas zich ontvallen bij het zien van de fantastische uitzichten op de Brand alvorens 800 traptreden naar beneden te wandelen en met knikkende knieën aan te komen in het ietwat suffige dorpje (de naam zegt het al) Altendorf. De route was hoofdzakelijk bergafwaarts (dat beloofd weer wat voor morgen....pffff) en dus was de groep door de bank genomen de hele dag wel bij elkaar. Of was het door de App van Wim beschikbaar gesteld door BZ???? We zullen het niet weten. opmerzaam moment van deze dag was, los van de mooie uitzichtpunten, de ontmoeting met de Ecohydroloog Herr Dr Heizelmann liever gezegd Herr Dr Adolf Heizelmann. Een bijzonder mens die ons in hoogduits wist uit te leggen dat zelfs op 180 meter hoogte de droogte, die wij ook kennen vanuit Nederland (met name dan in het Oosten) ook hier had toegeslagen. Gebrek aan regen en de opwarming van de bergen, de ontzilting van de Elbe en

de industrie en verdere ontbossing liet ook hier zijn negatieve invloed gelden. Welnu na een half uur college van de Eco.....kweetnietmeer.....spoeden wij ons naar de 800 trappen om in het mooie Altendorf in Penzion Haubstrasse ons tegoed te doen aan het gelukkig nog wel natte Pilsner en de lokale schnitzels(mit pommes und gemuse) Morgen meer en weer moeilijker. Den rekel.

Heer Dr A. H. M. Heinzelmann, eco-hydroloog

Dag 5

4e etappe: Altendorf - Neumannmühle (ca. 17,6 km, 7 uur, 464 hoogtemeters)

Vanuit Altendorf wandelt u in het Kirnitzchtal naar beneden. Door de imposante Schrammsteine gaat het verder in de richting van de Lichtenhainer Wasserfall. Van daaruit gaat het weer bergopwaarts naar de bekende grot van de Sächsische Schweiz, de 'Kuhstall', waarna u snel het eindpunt nadert.

Eerst even een rectificatie. De aangehaalde Ecohydroloog van gisteren zijn naam is door mij verkeerd weergegeven. Zijn naam is Dr.A.M.H.Heinzelmann. Waarvan acte.

We zijn net binnen in Neumanmuhle, een bergghut met het zeer gastvrije echtpaar Marie und Mario Andersnoch. En donders dit was tot nu toe de zwaarste tocht van de 4 dagen dat we lopen. Zoals gisteren al aangekondigd was het strak dalen maar ook zeer veel stijgingen in deze bergachtige omgeving. Wie zei dat ook maar weer?? Was het John Muire...jazeker deze oude maar wijze Schot wist het te melden...` *You are not in the mountains. The mountains are in you*`. En dat hebben we gemerkt. Het doet je halverwege de tocht verlangen naar de uitgestrekte lange paden in Nederland. Echter het credo voor ...ook deze Pasentocht is...deurdondren. En ook dat is weer gelukt. Moe maar voldaan zitten we nu aan het Pilsner en abendessen.....en daar hebben Marie und Mario hun uiterste best opgedaan. Viel Fleisch und gemuse und backkartoffeln. Ess schmeckt wie zu hause. Strak na het eten nog

een "hassebasje" voor een ieder een ander drankje en ik schat in dat het vanavond wel eens niet te laat wordt. (alhoewel je dat met deze groep nooit weet)

Morgen wieder weiter.

Den rekel

Kuhstall

de ploeg

Dag 6

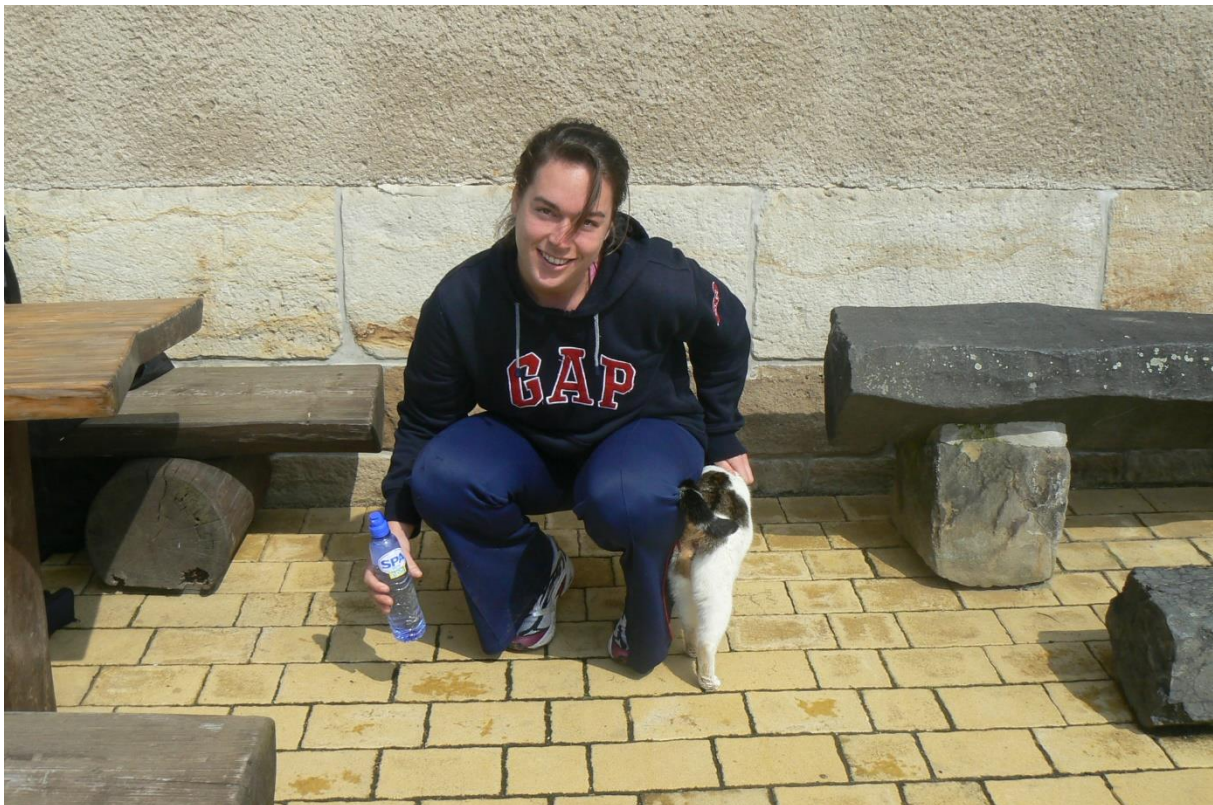
Dag 5 van Twenty Twenty of Oranginas goes Sachsen Malerweg en tevens de laatste wandeldag. Hoe jammer ook.

5e etappe: Neumannmühle - Schmilka (ca. 13,6 km, 7 uur, 625 hoogtemeters)

De vijfde etappe behoort tot de vermoeiende etappes van de Malerweg. Deze verloopt eerst een stuk stroomopwaarts in het Kirnitzschtal tot de Buschmühle. De route leidt u daarna omhoog en omlaag tot de top van de grote Winterberg, de op twee na hoogste berg van de Sächsische Schweiz. Na Schmilka, het eindpunt van de etappe, gaat het dan alleen nog maar bergafwaarts.

Sodemieter..... Wie verzint het om de laatste loopdag de meest lastige dag te laten zijn? Is dat de ontwerper van deze tocht? Is dat de motivator van deze tocht? Of zijn het gewoon de Pasen Goden die hebben besloten dat de Oranginas zich op hun laatste wandeldag finaal naar de ``kloten`` gingen lopen? Wie het weet mag het zeggen...maar de ``Moeder der tochten`` (niet te verwarren met de 11-Stedentocht van) of de eclipsen van de wereldtochten, cq de vermensing van een natuurlijke loopidioterie....was daar. Up and down

en tot tranen toe geroerd....niet door de uitzichten maar door de inspanningen. Wat een tocht van 7 uur had moeten worden ...werd een lijdensweg van 11.5 uur.....zoiets als wat een man uit Nazareth heeft moeten afleggen naar dat bergje wat Golgatha heette. Blood , swaet and tears oftewel volgens Hazes...bloed, zweet en tranen.....alle superlatieven zijn voorbij gekomen om aan te geven dat deze tocht echt ``too much`` was voor de meesten van ons. De op een na hoogste berg van het Saksen Malerweg gedoetje deed ons de das om. Morgen is het klaar, over en uit en sluiten maar.....auto`s ophalen en naar hus, via Dresden. Zwaar uitgeput kwamen we aan in Schmilka bei Gasthof Thusnelda.....De Malerweg achter ons latend. Morgen op naar Dresden und nach hause. den Rekel

Nelda en Thus

Dag 6

Dag 6, de dag dat wij afscheid namen van die Malerweg. en afscheid van de TwentyTwenty pasentocht.....voor velen de 40e keer dat er door deze groep gewandeld werd ergens in Europa.

Na een heerlijk Fruhstuck in Gasthof Thusnelda werden wij door Thus (Nelda moest de honden nog uitlaten en de bedden doen voor de neue Gaste) terug gebracht naar waar onze auto`s geparkeerd stonden. Bij de Liebethaler-grund werden we afgezet en dus op weg naar Dresden. De Hauptstadt von Saksen . Even in de Altstadt enigzins shoppen...ja wat kom je daar zoal tegen.....touw, keramieken potten, kaarten, kaarsen en natuurlijk de onvermijdelijke schnapps. De lunch (zie foto) en de 1e kleine evaluatie van de tocht bracht nog wel enigzins klaarheid over deze en de volgende tocht, immers het was een lang gekoesterde wens van 1 van de Oranginas om na jaren van Zuid-Europa nu ook eindelijk

eens Duitsland aan te doen. Na veel zeuren en beïnvloeden tijdens TKD's was hij er in geslaagd om zijn "vrienden" zover te krijgen dat het de Heimat werd. Welnu, de algehele conclusie van de groep was dan ook.....Dat feestje hebben we nu gehad, jij je zin en tevreden maar volgend jaar vliegen we weer naar een Zuid_Europese bestemming. Zo...dat was dat. Op de eerstvolgende TerugKomDag (TKD), wellicht ergens in Den Ham of zo.....nietwaar Sietse.....komt dit punt vast en zeker weer op de agenda.

Iedereen weer veilig thuis, op anderhalve meter en er niet meer uit.....luisterend naar de Dissels, Ruttens en Gommersen van deze wereld. Immers zij regeren het land.

Tot volgend jaar.

potten en pannen en touw

de Lunch

Eerste kleine evaluatie. Zie ook hieronder.

Cees:

Een bijzondere tocht met een bijzonder verslag. Als we de afstand houden zoals wij ook de afstand houden met het lopen moet dit geen probleem zijn

Aart

zelfs Christine heeft er van genoten

Jan

Rekel, ik heb zeer bijzonder genoten van uw beschrijving van deze levendige tocht

Cor

de algehele conclusie van de groep was dan ook.....

Hans

.....volgend jaar weer!

Sietse

TKD wordt zsm geregeld!